

KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: K-1/04-RZ
Bihać, 28.06.2004.godine

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj Kž-416/04 od
15.02.2005. godine prvostepena presuda ukinuta i
predmet vraćen na ponovno suđenje pred potpuno
izmijenjenim vijećem.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću, u vijeću sastavljenom od sudije Nizane Sarač, kao predsjednika vijeća, sudije Kapić Reufa kao člana vijeća i sudija porotnika Huskić Sulejmana, Keranović Sulejmana i Kulenović Namke kao članova vijeća, sa zapisničarem Zulić Mufidom, u krivičnom predmetu optuženog Šabančević Almira zv. "Kliker" iz G.L. Općina C., radi krivičnog djela - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. KZ SFRJ kao preuzetog KZ-a, postupajući po optužnici Kantonalnog tužioca u Bihaću br.Kt-51/96 od 01.10.1996.godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa u prisutnosti zamjenika Kantonalnog tužioca Mrenica-Cerić Omele, optuženog osobno i njegovog branioca po službenoj dužnosti adv. Semanić Mehmeda, dana 28.06.2004.godine donio je i javno objavio:

P R E S U D U

Optuženi

ŠABANČEVIĆ ALMIR zv. "Kliker" sin H. i majke Dž. rođene A., rođen 01.10.1974. godine u G.L. Općina C. gdje i boravi k.br..., ..., državljanin BiH, ..., vojsku nije služio, vodi se u VE C., lošeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak, brani se sa slobode,

Temeljem odredaba iz čl. 345 st. 1. tač. 3. ZKP-a

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

Da je

Dana 19.jula 1995.godine oko 04,00 h u naselju J., Općina V.K. kao pripadnik vojske tzv. NO APZB, kršeći pravila Ženevske konvencije i o postupanju sa ratnim zarobljenicima iz 1949 godine, čl. 3. st. 1. tač. a i čl. 13., nakon zarobljavanja šest pripadnika 5.Korpusa Armije RBiH, iste sa drugim pripadnicima vojske tzv. NO fizički zlostavljao tukući ratne zarobljenike sa šakama, nogama i kundacima od puške po raznim dijelovima tijela, a potom uzeo za prsa ratnog zarobljenika D.N., okrenuo ga prema sebi te iz automatske puške cal. 7,62 mm u istog ispucao nekoliko metaka od kojih povreda je ovaj podlegao na licu mjesta,

Čime bi počinio krivično djelo - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. KZ SFRJ kao preuzetog KZ-a.

Temeljem čl. 101. st. 1. ZKP-a oštećeni D.H. se sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Temeljem odredaba iz čl. 92. st. 1. ZKP-a troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Obrazloženje

Kantonalni tužilac iz Bihaća pod br. Kt-51/96 od 01.10.1996.godine, podigao je optužnicu protiv Šabančević Almira zv. "Kliker", zbog osnovane sumnje da je počinio krivično djelo - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. KZ SFRJ kao preuzetog KZ-a, na način, u vrijeme i u mjestu kako je to činjenično i pravno opisano u dispozitivu optužnice, i kod takve optužnice do kraja glavnog pretresa je ostala Kantonalni tužiteljica Mrenica-Cerić Omela te predložila da se optuženi oglasi krivim i osudi po zakonu.

Oštećeni D.H. se sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

U svojoj odbrani iznijetou u toku cijelog postupka optuženi Šabančević Almir u cijelosti poriče izvršenje krivičnog djela koji mu se stavlja na teret, te ističe da je u toku rata bio pripadnik NO APZB i to u jedinici J.. Ne može se sjetiti tačnog datuma, ali zna daje bilo u 1995 godini kada je njegova jedinica u mjestu J. opkolila jednu napuštenu kuću i tom prilikom zarobila 5-6 pripadnika 5-og Korpusa. Bilo je dosta pripadnika jedinice "J." za koje se ne može sjetiti imena, te su zarobljene pripadnike 5 korpusa iz podruma napuštene kuće odveli na kat u jednu prostoriju. Počeli su ih premetati, a svi pripadnici "J." su ih počeli tući i to kako ko, a on lično je zarobljenika M.S. nekoliko puta udario "pleskom" što isti može potvrditi, a niti jednog zarobljenika nije udario nogom ili kundakom. Ističe daje Đ.Đ., jedan od pripadnika "J." kod jednog zarobljenika našao papirić te istom rekao "a to je komandirčić", uhvatio ga rukama za prsa, okrenuo prema sebi i u istoga iz automatske puške rafalno ispalio 6-7 metaka u pravcu tijela, od čega je unesrećeni pao. Nastao je opći kaos zbog pucnjave te su svi počeli izlaziti van. U neposrednoj blizini su se nalazili P.S. i P.S.1 i isti su mogli vidjeti da je tog zarobljenika ubio Đ.Đ.. Također je i komandir K.A. bio u neposrednoj blizini, konkretno na ulazu u pomenutu prostoriju i isti je također mogao vidjeti ko je ubio unesrećenog D.N., odnosno da ga je ubio Đ.Đ.

Optuženi smatra da su svi prijašnji svjedoci saslušani prije u toku postupka, morali govoriti onako kako su govorili, zbog pritisaka i anarhije koja je postojala u to vrijeme.

Sad kad je na slobodi mogao je pobjeći da se imalo osjećao krivim, međutim pošto ga nimalo ne peče savjest smatra da će sud to cijeniti i osloboditi ga optužbe, te goniti onoga koji je to počinio, u čemu će on lično pomoći da se isti nađe i uhvati.

I dalje je kategoričan u svojoj odbrani da je nevin, da je nepravedno osuđen i već duže vremena leži u zatvoru dok ubojica slobodno seta. Ističe da je u zatvoru u Z. koristio sve pogodnosti, odnosno vikende i godišnje odmore (čak je nedavno bio i na moru) i da je mislio šta zloupotrijebiti imao je za to prilike.

U dokaznom postupku sud je neposredno saslušao svjedoke: N.I., M.S.1, P.E., M.S., O.S., K.S., uz suglasan prijedlog stranaka pročitani iskazi ranije saslušanih svjedoka koji su bili nedostupni sudu i to K.J., P.R., O.S.1, P.S.2 te svjedoka koji su odmah nakon rata otišli u SAD, izvršen je uvid u skicu lica mjesta od 05.04.1996.godine, u fotodokumentaciju rekonstrukcije događaja od 17.04.96.godine, pročitani dopis komande 517. Oslobođilačke brigade od 13.08.1996.godine, rješenje o lišenju slobode i određivanju pritvora optuženog, uvjerenje porezne uprave Bihać (optuženi nije porezni obveznik), dokument međunarodnog suda od 1997. godine, izvod iz KE (do sada nije osuđivan).

Nakon ovako provedenog dokaznog postupka utvrđeno je slijedeće činjenično

stanje:

Nesporno je da je optuženi Šabančević Almir zv. "Kliker" u 1995. godine kao pripadnik vojske tzv. NO-APZB, konkretno jedinice "J." učestvovao u naselju J. Općina V.K. u zarobljavanju šest pripadnika 5. korpusa Armije BiH.

Također je nesporna činjenica da je isti zajedno sa drugim pripadnicima "J." premetao zarobljene vojnike, da su uglavnom svi-kako ko-udarali iste, a on lično je "pleskom" udario zarobljenika M.S..

Nesporno je da je na licu mjesta zarobljavanja ubijen i ratni zarobljenik D.N..

Ove nesporne činjenice sud utvrđuje na osnovu iskaza saslušanih svjedoka, u sadašnjem i prijašnjem postupku pripadnika jedinice "J." (O.S.1, P.E., K.A., N.I., K.M.) kao i iz odbrane optuženog.

Naime, navedeni svjedoci su isto kao i optuženi bili pripadnici jedinice "J." tzv. NO APZB, bili su na licu mjesta kad su zarobljeni pripadnici 5. Korpusa ali nisu bili prisutni kada su ubijeni dva ratna zarobljenika. Navedeni svjedoci potvrđuju da je i optuženi bio pripadnik "J." te da je učestvovao u zarobljavanju pripadnika 5. Korpusa, daje to bilo u 1995. godini u reonu J. Općina V.K., te da su čuli da su ubijena dva ratna zarobljenika, a O.S.1 tvrdi da se u jedinici pričalo da je jednog ratnog zarobljenika ubio Đ.Đ., a drugog osoba po nadimku "Ž..".

Iskazi svih ovih svjedoka saslušanih u prijašnjem postupku, a neki od njih u ponovljenom su u svakom slučaju sudu nepouzdati i sud zaista niti jednom ne može pokloniti vjeru jer je očigledno da lažu, a sud u pogledu najhitnije činjenice-ubojstva ratnog zarobljenika D.N. nema nikakvih drugih materijalnih dokaza, a koji bi potkrijepili iskaz barem jednog od svjedoka. Motivi tako kontradiktornih i različitih iskaza svjedoka u pogledu počinioca sudu nisu poznati, pa sud na takvim iskazima svjedoka doista nije mogao donijeti čvrstu odluku o vinosti optuženog.

Sporno je tko je izvršio ubojstvo ratnog zarobljenika D.N.. U tom pogledu sud je cijenio iskaze saslušanih svjedoka i to K.A., K.S.1, K.S., P.S., P.R..

Navedeni svjedoci, osim svjedoka K.S. ističu da su od drugih ljudi u kampu K. čuli daje zarobljenika D.N. ubio Đ.Đ.. Svjedoku K.S.1 se u navedenom kampu hvalio sam Đ.Đ.. I neposredno nakon ubojstva dva ratna zarobljenika, među pripadnicima "J." se pričalo da je jednog pripadnika V Korpusa ubila osoba po nadimku "Z.", a drugog Đ.Đ..

U prijašnjem postupku svjedok K.S. je istakao da je bio prisutan kad je ubijen D.N. i da je pomenuto krivično djelo izvršio optuženi Šabančević Almir. On je također bio pripadnik "J." ali nije učestvovao u zarobljavanju i maltretiranju zarobljenika. U ponovnom postupku isti svjedok u cijelosti mijenja svoj iskaz, te ističe da je tako morao govoriti da bi zaštitio brata koji se nalazio u zatvoru.

Svjedoci K.J. i O.S. su bili zarobljeni pripadnici 5. Korpusa ali ne u istoj grupi sa ubijenima.

Svjedok K. ističe da je od zarobljenika M.S. koji je pretučen doveden u njihovu grupu čuo daje ubijen D.N. te da ga je ubio optuženi Šabančević, a svjedok O.S. ističe da je isto tom

prilikom čuo od M.S. da je jednog pripadnika V Korpusa ubio “Ž.”.

Ključni svjedoci u ovoj krivično-pravnoj stvari su bili M.S. i M.S.1 koji su kao ratni zarobljenici bili u neposrednoj blizini kada su ubijeni J.Z. i D.N..

Svjedok M.S.1 je u toku čitavog postupka bio neodlučan u pogledu identiteta optuženog, pa je tako čitavo vrijeme tvrdio da je optuženi imao oko glave traku, da je bio crnji od optuženog. Treba imati u vidu da su oba zarobljenika zajedno sa unesrećenima bili licem okrenuti prema zidu, da su bili tučeni i u strahu za vlastiti život, pa navedeni svjedok nije mogao biti kategoričan da je baš optuženi Šabančević Almir izvršio navedeno krivično djelo, odnosno ubojstvo D.. I u prethodnom postupku, a i sadašnjem iskazi ovih ključnih svjedoka se u bitnim činjenicama razlikuju.

Svjedok M.S. je u prethodnom postupku bio kategoričan da je počinitelj ovog gnusnog zločina upravo optuženi Šabančević Almir. Tad je isti tvrdio da optuženi nije imao traku oko glave. U ponovljenom postupku svjedok M. u cijelosti negira svoj iskaz i ističe da nije govorio istinu, ali da u tom pogledu ni od koga nije prisiljavan. Tačno je da je on kao pripadnik V Korpusu bio zarobljen u reonu J. Općina V.K.. Prilikom zarobljavanja bio je tučen kao i ostali zarobljenici, a “nema šta sad lagati” i Almir ih je tukao. Godinu dana nakon ovog događaja kad je počeo vraćati film, shvatio je da je zarobljenog D. ubio Đ.Đ., a ne optuženi. Njega je Almir zadnji udario i on mu je ostao fiksiran u svijesti. Tad u to vrijeme on bi ih sve postrjeljao i vjerovatno je to i uticalo na njegov iskaz gdje je bio kategoričan da je počinitelj Almir. S obzirom da ga je pekla savjest, pokrenuo je vlastitu istragu o pomenutom slučaju te u razgovoru sa bivšim pripadnicima “J.” utvrdio da je ubojstvo D. počinio Đ.Đ., koji je saznajući za Almirovo pritvaranje iz kampa K. pobjegao u A.. Svjedok tvrdi da je svjestan posljedica davanja lažnog iskaza, ali da sada govori punu istinu i da je zarobljenog D. ubio Đ.Đ. pripadnik “J.”.

Nadalje isti svjedok tvrdi da je sada siguran da unesrećenog D. nije ubio Almir, već Đ.Đ. i da sada govori punu istinu i zbog toga mu je mnogo lakše pri duši.

Razmatrajući iskaz ovog ključnog svjedoka sud smatra da je isti logičan s obzirom na situaciju u kojoj se on tada nalazio, podjeljena osjećanja mržnje i straha za vlastiti život, te njegovog kasnijeg vraćanja filma i svijesti da je pogriješio u osobi, pa sud ove njegove razloge i objašnjenja u pogledu mijenjanja iskaza i prihvata.

Iz dopisa komande 517. brigade od 18.08.1995.godine je vidljivo na str. 2 da je ratni zarobljenik D.N. sin H. rođen ...1962.godine poginuo na J. dana 19.07.1995.godine

Iz fotodokumentacije lica mjesta od 04.04.1996.godine vidljive su fotografije o “rekonstrukciji” događaja, iako sud pomenuto ne može prihvatiti jer rekonstrukcija nije izvršena u skladu sa Zakonom. Naime, nije sačinjen zapisnik o rekonstrukciji, niti je istoj prisustvovao nadležni sudija, tužilac, kao niti branilac optuženog, a što potvrđuje i sam optuženi Šabančević Almir ističući da je rekonstrukciji prisustvovala samo policija, a navedeno potvrđuju i svjedoci (ključni) M.S. i M.S.1.

Sud je cijenio iskaze svih saslušanih svjedoka, te utvrdio da ne postoje nikakvi materijalni kao ni realni osnovi da je ovo krivično djelo, odnosno ubojstvo ratnog zarobljenika izvršio upravo optuženi Šabančević Almir, jer isti nije mogao donijeti odluku na ovako kontradiktornim iskazima svjedoka.

Dakle, imajući u vidu naprijed navedene iskaze saslušanih svjedoka, kao i odbranu optuženog, sud je došao do zaključka da nema dokaza za oglašavanje optuženog krivim za utuženo krivično djelo, jer isti svoju odluku ne može zasnivati na indicijama i sumnjama, s obzirom na postojanje više kontraargumenata i validnih dokaza koji tu sumnju otklanjaju.

Kada se ima u vidu načelo da nitko nevin ne bude osuđen, krivnja optuženog je morala biti na nesumnjiv i siguran način dokazana, jer obaveza optuženog nije da dokazuje svoju nevinost povijanjem navoda optužbe, već je optužba ta koja je dužna da dokaže njegovu krivičnu odgovornost.

Stoga, temeljem rezultata provedenog dokaznog postupka, sud nije našao dovoljno osnova da se optuženi proglasi krivim za krivično djelo - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. KZ SFRJ kao preuzetog KZ-a, koje mu se optužnicom stavlja na teret, pa je jedina moguća odluka bila da se isti zbog nedostatka dokaza oslobodi od optužbe u smislu odredaba iz čl. 345 st. 1. tač. 3. ZKP-a.

Oštećeni D.H. (otac poginulog) se sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje na parnicu (čl. 101. st. 1. ZKP-a).

Troškovi kaznenog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda (čl. 92. st. 1. ZKP-a).

ZAPISNIČAR
Zulić Mufida

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Sarač Nizana

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema iste Vrhovnom sudu FBiH u Sarajevu, a podnosi se u dva primjerka putem ovog suda.